

ΝΟΣΤΙΜΕΣ ΣΥΝΤΑΓΕΣ

Σαρδέλες με αμπελόφυλλα

ΥΛΙΚΑ:

- 1 κ. σαρδέλες
- 300 γραμ. αμπελόφυλλα φρέσκα
- 1 φλ. τσαγιού ελαιόλαδο
- αλάτι χοντρό
- πιπέρι
- ρίγανη
- χυμό λεμονιού

ΕΚΤΕΛΕΣΗ:

Πλένουμε τις σαρδέλες, τις αλατοπιπερώνουμε και τις αφήνουμε περίπου 30'. Ζεμα-

τίζουμε τα αμπελόφυλλα και τα αφήνουμε να στραγγίσουν. Τυλίγουμε κάθε σαρδέλα σε ένα αμπελόφυλλο και τις βάζουμε σε ταψί. Ρίχνουμε λίγο αλάτι ακόμα, τη ρίγανη, το ελαιόλαδο και το χυμό λεμονιού και ψήνουμε σε προθερμασμένο φούρνο για 20' περίπου στους 180° C. Σερβίρουμε όσο είναι ζεστές προσθέτοντας λίγο λεμόνι ακόμα.

Καλή μας όρεξη!

Τριάδα Μπασινά

ΖΗΜΙΟΓΟΝΟ ΒΑΚΤΗΡΙΟ
ΕΛΑΙΟΔΕΝΔΡΩΝ

Σύμφωνα με ενημέρωση που μας έγινε από τον αρμόδιο υπάλληλο της Δ/σης Αγροτικής Οικονομίας και Κτηνιατρικής του Νομού μας κ. Κων/νο Τζελά, όλοι οι ελαιοπαραγωγοί του νομού μας ως και οι φυτωριοί και καλλιεργητές ελιάς, αμυγδαλιάς, αμπελιού, εσπεριδοειδών κλπ φυτών, δηλαδή που καλλιεργούνται σε μεγάλη έκταση στον νομό μας και στον δήμο μας, θα πρέπει να τα παρακολουθούν συχνότατα για να διαπιστώσουν τυχόν προσβολή τους από τον καταστροφικό φυτοπαθογόνο οργανισμό XYLELLA.

Ο ανωτέρω καταστρεπτικός για τις ανωτέρω καλλιέργειες φυτικού κεφαλαίου οργανισμός, ήδη έχει παρουσιάσει έξαρση με μεγάλες ολοκληρωτικές καταστροφές στην γειτονική Ιταλία κυρίως στον τομέα των ελαιόδένδρων με ταχεία εξαθλίωσή του με υποβοηθούμενες τις υψηλές θερμοκρασίες και μεταδίδεται παράλληλα με μολυσμένο πολλαπλασιαστικό υλικό και οι αρμόδιες υπηρεσίες έχουν τεθεί σε ετοιμότητα για τυχόν εισβολή του στην χώρα μας.

Τα συμπτώματά του είναι μαρasmus των φυτών, νέκρωση και ξήρανση των φύλλων (καψάλισμα) και στην συνέχεια νέκρωση κορυφών των κλαδιών στην συνέχεια στους βραχίονες και στον κεντρικό κορμό (ολική νέκρωση). Όσοι ελαιοπαραγωγοί ή καλλιεργητές τέτοιων δένδρων και φυτών (καλλωπιστικών κλπ.) που αναφέραμε πιο πάνω διαπιστώνουν τέτοια συμπτώματα, καλόν και επιβεβλημένο είναι να τα γνωστοποιούν αμέσως στην αρμόδια υπηρεσία που αναφέραμε πιο πάνω (Δ.Α.Ο.Κ. ΕΥΒΟΙΑΣ) είτε αυτοπρόσωπα είτε στο τηλέφωνο 2221353920 για να γίνουν οι σχετικές ενέργειες έγκαιρης αντιμετώπισης των συνεπειών και φυτοπαθολογική αξιολόγησή τους για περαιτέρω προληπτικές ενέργειες και των παραγωγών και της πολιτείας.

Επιμέλεια ενημέρωσης:

Πέτρος Κυριαζής,

Γεν. Γραμματέας Αγροτικού

Συλλόγου Ερέτριας, Τηλ. 6932860599

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Πολυζωίδης Μηνάς

10€

ΛΥΣΗ ΜΑΪΟΥ

«ΕΡΕΤΡΙΚΟΙ ΠΑΛΜΟΙ»
ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
Πνευματικού Κέντρου
Ιερού Ναού Αγίου Νικολάου
Ερέτριας - 34008
ΕΤΟΣ 24ο ΙΟΥΝΙΟΣ 2015
Αρ. Φύλλου 277

•Υπεύθυνος:
**Ιερέας Θεοφάνης
Παπαγεωργίου**
Τηλ.: 22290-62786

•Συντακτική Επιτροπή:

•**Δρ. Γεώργιος Ν.
Αικατερινίδης**
τ. Δ/ντής Ερευνών
Κέντρου Λαογραφίας Ακαδημίας
Αθηνών

•**Τριάδα Μπασινά-Κασιό**
Καθηγήτρια Φιλολόγος
•**Ελένη Παπαγεωργίου-
Ηλιάδη**
Σχεδιάστρια δομικών έργων
•**Νικολέττα Κυριακοπούλου**
Ιδιωτική Υπάλληλος
•**Βασιλική Ψωμά**
Καθηγήτρια Φιλολόγος

Ειδικός συνεργάτης:
Άρης Σ. Ζηκουρίδης
Καθηγητής Φιλολόγος

•Την ευθύνη των άρθρων
φέρουν οι συντάκτες τους

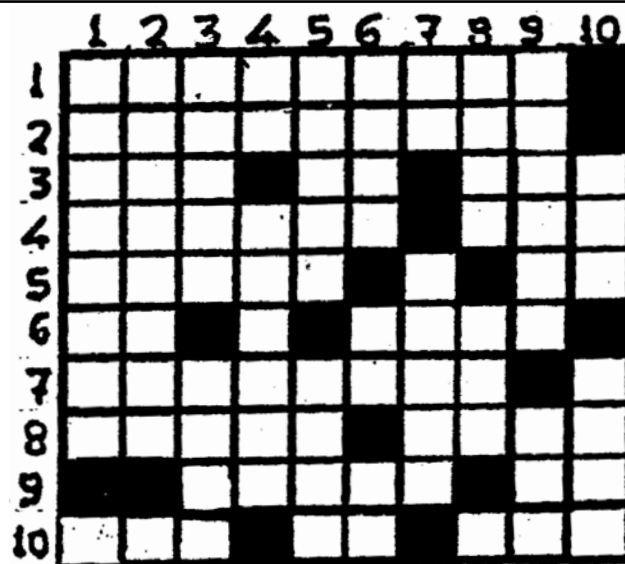
Ιστοσελίδα Ιερού Ναού
www.agniosnikolaos-eretrias.gr
e-mail Ιερού Ναού
agnikolaoseretrias@yahoo.gr

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: QUICK PRESS
Δούκα 1 Χαλκίδα, Τ 22210-23382
e-mail:theopress@otenet.gr

Τιμή φύλλου 0,003 ΕΥΡΩ
Δεκτές φιλικές συνδρομές στη
διεύθυνση:

π. Θεοφάνης Παπαγεωργίου
Κανάρη 5, ΕΡΕΤΡΙΑ Τ.Κ. 34008

ΣΤΑΥΡΩΣΕΩ ΙΟΥΝΙΟΣ

ΑΡΗΣ Σ. ΖΗΚΟΥΡΙΔΗΣ ΦΙΛΟΛΟΓΟΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

1.Μαζί με την «Πάραλο» αποτελούσε ένα από τα «Ιερά πλοία» των Αρχαίων Αθηναίων.
2.Ομπρέλλα του ήλιου (καθ.).
3.Ακατάληκτη πόλη και λίμνη της Β. Ιταλίας- Του αριθμού 51 γραφή- Βιβλικό πρόσωπο.
4.Είδος εξωτικού φυτού και εύχυμος καρπός του (ξ.λ.)-Μισή ψυχία.
5.Μεγάλος ποταμός της Ευρώπης-Χημικός συμβολισμός του ιριδίου.
6.Προτρέπει- Φιλόνικη θεά του Ολύμπου (καθαρ.).
7.Συνοδεύουν χορούς από τα Φάρασα της Καππαδοκίας.
8.Σαρκοφάγο νυκτόβιο ζώο, που αναδύει δυσάρεστη οσμή-Τα σύμφωνα με τον θείο νόμο.
9.Κοινό όνομα τριών Τούρκων Σουλτάνων- Δύο ένρινα σύμφωνα του αλφαβήτου μας.
10.Η πατρίδα του Ιπποκράτη-Ξενική μονάδα μετρήσεως επιφανείας-Ο πρώτος,....ναυπηγός!

ΚΑΘΕΤΑ

1.Παλιό και άχρηστο σπαθί (ξ.λ.).
2.Μία από τις Βόρειες Σποράδες.
3.Λίμνη μεταξύ Γαλλίας και Ελβετίας- Εξόγκωμα της ράχως, κοινώς καμπούρα.
4.Μισός...άξων- Ομηρική επιστροφή στην πατρίδα.
5.Μάρτυρας της Εκκλησίας μας αποκεφαλίσθεις επί Διοκλητιανού και τιμώμενος την 11η Νοεμβρίου-Των «Σειρήνων» σαγήνευε τους πάντες.
6.Διάσημος διδάσκαλος της γυμναστικής τέχνης, αναφερόμενος από τον Πίνδαρο-Πρόθεμα Αραβικών τοπωνυμίων- Η αρχή της.. αρχή!
7.Γράμματα από τη... Νιγρίτα- Το μαλλί των προβάτων (καθαρ.).
8.Την αγάπησε παράφορα ο Ηρακλής-Λέγεται και έτσι η αρχαία Ιωνική διάλεκτος.
9.Ωθηση προς τα επάνω (καθ.). -Μυθική κόρη του Κάδμου, βασιλιά της αρχαίας Θήβας.
10. «Στέφανος...» Ούγγρος μηχανικός που το 1880 σχεδίασε την τομή του Ισθμού της Κορίνθου- Είδος γυναικείου υφάσματος με μεταλλική στιλπνότητα (ξ.λ.).

Κωδικός:2284

ΕΡΕΤΡΙΚΟΙ ΠΑΛΜΟΙ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ Ι.Ν. ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΕΡΕΤΡΙΑΣ
ΕΤΟΣ 24ο • ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 277 • ΙΟΥΝΙΟΣ 2015 • ΕΡΕΤΡΙΑ • 340 08 ΕΥΒΟΙΑ

'Αφιέρωμα στο λογοτεχνικό έργο του Καθηγητού Θεολογίας Π. Β. Πάσχου

Μία πρόσφατη ποιητική δημιουργία έπιγραφομένη: «'Εναγώνιος αγώνας με τή Λέξη, τό Βίο, τόν Ουρανό» του διαπρεπούς όμοτιμου καθηγητού 'Αγιολογίας και 'Υμνολογίας του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης Π. Β. Πάσχου, του όποιου κοινωνοί τής πεφωτισμένης διδασκαλίας του έχουν ύπάρξει διακεκριμένοι 'Ιεράρχες μας, δίδει τό έναυσμα γιά μία τιμητική άναφορά στο εύρύτερο λογοτεχνικό του έργο, τό όποιο έπαξίως συμβαδίζει με τίς άναρίθμητες μελέτες και έπιστημονικές συγγραφές του.

Λογοτεχνικό έργο ποιητικό και πεζογραφικό, άξιοζήλευτης θεολογικής και φιλολογικής παιδείας (Πανεπιστήμια 'Αθηνών, Χάρβαρντ, Σορβόννης) και ένθερμης χριστιανικής πίστης, όπου κυριαρχούν βιώματα και άναμνήσεις από τήν παραδοσιακή γενέτειρά του τήν Λευκοπηγή Κοζάνης, με πολυποικίλες έκφράσεις ζωής που ή ποίηση ένδύει γοητευτικά στολήν άφθαρσίας, μαζί με τή δύναμη τής νοσταλγίας και τής φαντασίας, μετουσιώνοντας τή φτώχεια και τή στέρση σε πλοΰτο, τήν όδύνη και τον πόνο σε στίχο, τόν καημό και τό δάκρυ σε τραγούδι («Λευκοπηγή, νοσταλγία κ' έπιστροφή στο γενέθλιο τόπο», 1994).

Γιά τήν άξία του λογοτεχνικού έργου του Π. Β. Π. και τήν διθυραμβική άποδοχή του μās ένημερώνουν, μεταξύ άλλων, και οί έκδόσεις «Νεοελληνική Λογοτεχνία και 'Ορθοδοξία» (1996, κριτικά κείμενα γιά τήν πνευματική του πορεία) και «Θεολογία και Λογοτεχνία» (2005, όπου «Κριτικοί, Συνάδελφοι και Μαθηταί του σχολιάζουν τή συμβολή του στα θεολογικά και Νεοελληνικά Γράμματα»).

Γιά αυτόνόπη έξοικονόμηση χώρου, στο τιμητικό αυτό έδώ 'Αφιέρωμα, περιοριζόμαστε σε όσα είπώθηκαν τό 1995 από τόν λογοτέχνη Χρ. Κορέλη σε «Μιά βραδιά στην Κοζάνη, άφιερωμένη στον ποιητή» από τόν Σύνδεσμο Γραμμάτων και Τεχνών Νομού Κοζάνης: «... Οί ήχοι τής φύσης και

τής έκκλησίας, τών ανθρώπων τής μικρής φαμελιάς τής Λευκοπηγής, έδεσαν μέσα του τό σπόρο τής τέχνης... Μέσα του γεννήθηκε τό πάθος του Θεού, με τήν ιδιαιτερότητα τής 'Εκκλησίας, τής 'Ορθοδοξίας, που έπιστημονικά μετέφρασε σε Θεολογία και αισθητικά σε ποίηση- έκκλησιαστική και κοσμική- σε πεζογραφία, σε μουσική, σε στοχασμό και λόγο...».

Τά πεζογραφήματα ειδικότερα, άξιολογούνται ως ένα έξευγενισμένο σύνολο διηγήσεων, άθθεντικής λαϊκής σοφίας και άνθρωπιās, δημιουργικού συγκερασμού ρεαλιστικότητας και ιδανισμού, βουκολικής πνοής και ήρωικού ήθους τής Ρωμιοσύνης.

'Ο ίδιος ό Π.Β.Π. γιά τό έργο του σημειώνει ότι «προσάθησε νά δώσει, τό κατά δύναμη, τήν όρθόδοξη μαρτυρία του, με τόν πεζό ή ποιητικό, έντεχνο λόγο του, στηριγμένος πάντα στη γραμμή και στην παράδοση τών Μεγάλων Πατέρων τής 'Εκκλησίας μας.

Κεχρησίοσ πραγματικά και έσχατος πάντων κάνει τή διακονία του λόγου προσευχή, γιά νά συγχωρεθούν άπ' τό Θεό οί άμαρτίες του, και προσπαθεί, με τή φτωχή τέχνη και πέννα του, νά φέρει πιό κοντά στους άδελφούς του κάποια κομμάτια-σπαράγματα ή ψήγματα- από τή σώζουσα αλήθεια τής 'Αγίας Γραφής, όπως τήν έβίωσαν οί 'Αγιοί Πατέρες, που κλείζουν ως άστερες πολύφωτοι τό πνευματικό στερέωμα τής 'Εκκλησίας μας, και όπως τήν

κατέγραψαν θεολογικά και ποιητικά, ως πείρα και ως ύμνο, στα λειτουργικά βιβλία της, με τά όποια αιώνας τώρα, στοργικά και άκαταπόνητα, καθοδηγούν τά τέκνα της σε άνθόσπαρτα πάντοτε λιβάδια σωτηρίας» ('Ο Γλυκασμός τών 'Αγγέλων, 1975).

'Ως έπίλογο στο σύντομο αλλά έγκάρδιο 'Αφιέρωμά μας στο λογοτεχνικό έργο του Π.Β.Π. παραθέτομε από τόν «'Εναγώνιο αγώνα» στίχους γιά τά «Λείψανα του Πατροκοσμά, τά όποια, μετά από έπίμονες και έπίπονες προσπάθειες στο πλαίσιο ειδικής διακρατικής συμφωνίας 'Ελλάδος- 'Αλβανίας, έντοπίσθησαν και διασώθησαν με κοινή προσπάθεια του Π.Β.Π. και του άειμνήστου φίλου Παναγιώτη Χρι-

στοπούλου, επί σειράν ετών διευθυντού τής Βιβλιοθήκης τής Βουλγής τών 'Ελλήνων και καθηγητού μετέπειτα στο 'Ιόνειο Πανεπιστήμιο: «... Μέ τρεμάμενα / χέρια, έγώ κι ό σύντροφός μου Παναγιώτης, καταγράψαμε / όσα όσα εύρήκαμε. Τά καθάρισαμε άπ' τή σκόνη / εύλαβικά, μέ μύρο και βαμπάκι, και τά βάλαμε / πάλη στη θέση τους, μέσ στην κασέλα...».

'Ας προστεθεί ότι ό «Κοσμάς ό Αιτωλός» άποτελεί θέμα έμπεριστατωμένης μονογραφίας του Π.Β.Π., ή όποια μέχρι τουδε έχει γνωρίσει πλείστες άνατυπώσεις.

Χαλκέντερη φίλε Καθηγητά, έρρωσο!

Δρ Γεώργ. Ν. Αικατερινίδης
'Επίτιμο Μέλος Πολιτιστικού Συλλόγου
Λευκοπηγής Κοζάνης

Κυριακή των Αγίων Πάντων

Εάν ανοίξουμε το Πεντηκοστάριον, το βιβλίο δηλαδή της Εκκλησίας μας, που περιέχει τους ύμνους των εορτών από την Κυριακή του Πάσχα μέχρι και την Κυριακή των Αγίων Πάντων, θα δούμε στο συναξάρι της ημέρας να γράφονται τα εξής: α) Ότι οι Πατέρες θέσπισαν την εορτή αυτή μια εβδομάδα μετά την Πεντηκοστή, για να φανερωθούν στον κόσμο οι καρποί του Αγίου Πνεύματος, δηλαδή πάντες οι Άγιοι. Για να φανερωθούν τα χαρίσματα και η δύναμη που μοίρασε ο Παράκλητος στους πιστούς καθιστώντας τους έτσι αγίους. Ήδη από την ημέρα της Πεντηκοστής, βλέπουμε τους Αποστόλους να μιλούν ξένες γλώσσες. Ο Πέτρος, ο οποίος είχε αρνηθεί τον Χριστό τρεις φορές, αμέσως μετά την Πεντηκοστή βγάζει την πρώτη ομιλία του και μιλάει για τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος, για τη θεότητα του Χριστού, ότι Αυτός ήταν ο αναμενόμενος Μεσσίας, και ελέγχει τους Ιουδαίους που σταύρωσαν τον Σωτήρα. Πού βρήκε τη δύναμη ο Πέτρος και το θάρρος; Ήταν δωρεά του Αγίου Πνεύματος. Το ίδιο και οι πράξεις των μετέπειτα Αγίων. β) Ο δεύτερος λόγος που θεσπίστηκε η εορτή είναι ο εξής: Πολλοί

άνθρωποι έζησαν ζωή ευάρεστη στον Θεό κι είναι στα μάτια του Θεού ένδοξοι και τιμημένοι. Ωστόσο η αγία ζωή τους είναι άγνωστη στους ανθρώπους, είτε γιατί απ' την πολλή τους ταπείνωση κρύφτηκαν από τα μάτια των ανθρώπων, είτε επειδή από φθόνο ή άλλη ανθρώπινη επήρεια έμειναν στην αφάνεια, είτε για άλλους λόγους. Για να τους τιμήσουμε λοιπόν όπως τους αρμόζει, αλλά και για να μπορούμε να παίρνουμε τη βοήθεια και των Αγίων αυτών, οπουδήποτε και αν έζησαν, όρισαν οι άγιοι Πατέρες μας να τους τιμούμε αυτή την ημέρα. Είναι θα λέγαμε, το μνημείο του Αγνώστου Στρατιώτη της Ορθοδοξίας η παρούσα εορτή. γ) Υπάρχει και ένας τρίτος ακόμη λόγος που καθιερώθηκε η εορτή: κρίθηκε επιβεβλημένο να συναθροισθούν όλοι οι γνωστοί και άγνωστοι Άγιοι σε μια κοινή εορτή για να υπογραμμισθεί μ' αυτόν τον τρόπο ότι όλοι μαζί αγωνίσθηκαν για έναν Χριστό, σε ένα κοινό στάδιο της αρετής και υπό ενός Τριαδικού Θεού στεφανώθηκαν και συνέστησαν την «μίαν Εκκλησίαν», προτρέποντας και εμάς να αγωνιστούμε για να συναριθμηθούμε μετά των Αγίων Του. δ) Τέλος η εορτή συνεστήθη ακόμη για τους "επιγενησομένους αγίους", δηλαδή για όσους θα ζήσουν με αγιότητα στο μέλλον.

Β.Ψ.

Η ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ

Αγία Γραφή ονομάζεται το σύνολο δυο συλλογών από βιβλία, της Παλαιάς Διαθήκης και της Καινής Διαθήκης.

Η πρώτη συλλογή της Παλαιάς Διαθήκης αποτελείται από 49 βιβλία και η δεύτερη της Καινής από 27. Οι δυο αυτές συλλογές αποτελούν τον «κανόνα» της Αγίας Γραφής. Κανόνας ετυμολογικά σημαίνει χάρακας! Επειδή η Εκκλησία από πολύ νωρίς συνειδητοποίησε τη σημασία αυτών των κειμένων για τους ανθρώπους, φρόντισε να τα διαφυλάξει. Έτσι συνέθεσε έναν «κλειστό» κατάλογο των βιβλίων της Παλαιάς και της Καινής Διαθήκης, στον οποίο δηλαδή κανείς δεν μπορεί να αφαιρέσει ή να προσθέσει κάποιο άλλο. Η συλλογή αυτών των 76 βιβλίων αποτελεί τον Κανόνα της Αγίας Γραφής.

Η λέξη «διαθήκη» σημαίνει συμφωνία! Ουσιαστικά αποτυπώνει τις επιθυμίες και τις σχέσεις δυο πλευρών καταλήγοντας σε μια συμφωνία. Έτσι στα βιβλία της Άγιας Γραφής αποτυπώνεται η σχέση του δημιουργού Θεού με τον άνθρωπο.

Πριν από κάθε καταγραφή όμως προηγείται το βίωμα. Δηλαδή η εμπειρία της κοινωνίας ανθρώπου και Θεού. Αυτή η κοινωνία ξεκινάει από τη στιγμή της δημιουργίας του ανθρώπου και αποτυπώνεται πολλές φορές με λόγο συμβολικό προκειμένου να γίνει κατανοητή στους ανθρώπους της κάθε εποχής.

Σίγουρα από αυτά τα βιβλία που περιγράφουν μια σχέση ζωντανή και συνεχόμενη μέσα στον χρόνο, δεν θα μπορούσαν να λείπουν ιστορικές μαρτυρίες, έθιμα παραδόσεις και διάφορες άλλες πληροφορίες που σίγουρα προσφέρουν με τη μελέτη τους πολλές πλη-

ροφορίες σε μια σειρά επιστημών που βρίσκει ενδιαφέρον και επιστημονικό πεδίο έρευνας.

Σίγουρα αυτή η σχέση Θεού και ανθρώπου είναι μια σχέση εμπειρική, βιωματική, ζωντανή και ισότιμη όπου ο άνθρωπος πιστεύει, δηλαδή εμπιστεύεται τον δημιουργό Θεό και λαμβάνει τις δωρεές Του, αλλά όπως και κάθε σχέση είναι γεμάτη περιπέτειες.

Αυτήν ακριβώς τη σχέση περιγράφουν οι συγγραφείς στα κείμενά τους με πολλούς και διαφορετικούς τρόπους, έτσι ώστε η Αγία Γραφή να αποτελέσει τον λόγο του Θεού, δοσμένο στη γλώσσα των ανθρώπων. Αυτή η αποτυπωμένη εμπειρία ως διαθήκη αναμφίβολα αποτελεί ένα γραπτό αιώνιο μνημείο των σχέσεων ανθρώπου και Θεού!

Του κ. Αντώνη Χαϊδούτη
Καθηγητή Θεολόγου

Ο ΙΕΡΟΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΤΟΝΙΖΕΙ:

Σε εκείνους που κρατούν κακία

Αν σου πω «νήστεψε», θα μου προβάλλεις πολλές φορές τη σωματική σου αδυναμία. Αν σου πω: «δώσε στους φτωχούς», θα μου προφασιστείς τα βάρη τα οικογενειακά, την οικονομική σου στενότητα. Αν σου πω: «σύχναζε σε κηρύγματα και συναντήσεις θρησκευτικές», θα μου προβάλλεις τις επαγγελματικές σου υποχρεώσεις, τις τόσες βιοτικές φροντίδες. Αν σου πω: «παρακολούθησε με προσοχή το κήρυγμα για να νιώσεις τη δύναμη της διδασκαλίας», θα προβάλλεις την έλλειψη πολλής μορφώσεως. Αν σου πω «διόρθωσε τον γείτονά σου», απαντάς πως δεν ακούει αυτός. Πολλές φορές που επιχειρήσα να του μιλήσω, με περιφρόνησε. Κρύες προφάσεις βέβαια όλα αυτά. Αλλ' όμως έχεις επί τέλους κάποια πρόφαση γι' αυτές τις παραβάσεις. Αν όμως σου πω: «άφησε το μίσος», τι από όλα αυτά μπορείς να επικαλεστείς; Ούτε αδυναμία φυσικά σωματική ούτε φτώχεια ούτε αμάθεια ούτε μέριμνες και φροντίδες ούτε τίποτα άλλο έχεις να προφασιστείς. Γι' αυτό είναι και ασυγχώρητη περισσότερο από οποιαδήποτε άλλη αυτή σου η αμαρτία.

Πώς θα μπορέσεις να υψώσεις τα χέρια σου στον ουρανό; Πώς

θα κινήσεις τη γλώσσα; Πώς θα ζητήσεις συγγνώμη; Κι αν ακόμη θέλει ο Θεός να αφήσει τις αμαρτίες σου, δεν τον αφήνεις εσύ ίδιος, όταν δεν συγχωρείς τα λάθη του συνδούλου σου (αδελφού σου).

«Μα, είναι ωμός και κυνικός, λες, άγριος και θηριώδης. Θέλει τιμωρία κι εκδίκηση». Γι' αυτό ακριβώς συγχώρησέ τον. Αδικήθηκες; Άκουσες ένα σωρό συκοφαντίες και λόγια πικρά; Έχασες τα πιο πολύτιμα πράγματα και ζητάς να δεις τον εχθρό σου να τα πληρώνει, να τα πληρώνει ακριβά; Και σ' αυτή την περίπτωση ακόμη, το καλύτερο που έχεις να κάνεις είναι να συγχωρείς. Γιατί αν εσύ ο ίδιος αναλάβεις να εκδικηθείς, τότε ο Θεός δεν θα αναλάβει την τιμωρία, αφού την ανέλαβες εσύ προσωπικά.

Πολλές φορές πολλοί πιστοί, όταν τους παρατηρήσαμε γιατί, ενώ τους εξορκίζαμε να συμφιλιωθούν με τους εχθρούς τους, ήταν ανένδοτοι, αυτή τη δικαιολογία πρόβαλλαν, που είναι απλώς επικάλυμμα της πονηρίας τους: «Δεν θέλω να συμφιλιωθώ, για να μην τον κάνω χειρότερο, για να μην τον καταστήσω σκληρότερο, για να μην με περιφρονήσει κατόπιν περισσότε-

συνέχεια στη σελίδα 4

ΤΑ ΑΜΟΜΑ ΣΦΑΓΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΠΟΝΤΟΥ

συνέχεια από το προηγούμενο...

Την 8η Ιανουαρίου 1919 πέντε ένοπλοι Τούρκοι επιτέθηκαν στην οικία του 38ετούς Χαράλαμπου Κατάση στο χωριό Τσαγαγάρη, συνέλαβαν αυτόν και τον τουφέκισαν, καθώς και τη σύζυγό του Κυριακή μαζί με τον 12ετή γιο τους Βασίλειο. Η Αδελφότητα Γαλιανιτών της Τραπεζούντας θέλοντας να ενισχύσει τους δοκιμαζόμενους συμπατριώτες της, προέβη σε διενέργεια εράνου μεταξύ των ομογενών της Ρωσίας για την ανακούφισή τους. Η Ιερά Μονή Αγίου Γεωργίου Περιστερεώτα απέστειλε στη Ρωσία τον αρχιμανδρίτη Γρηγόριο, ο οποίος συγκέντρωσε 8.572 ρούβλια, από τα οποία 4.572 διατέθηκαν υπέρ της ταλαιπωρημένης μονής και τα υπόλοιπα 4.000 διατέθηκαν στην Αδελφότητα Γαλιανιτών, για να τα μοιράσουν στους πάσχοντες και αναγκασμένους. Αλλά και η κατάσταση στη Ματσούκα δεν ήταν καλή. Και τούτο, διότι τον χειμώνα του 1918, εκτός από τις άλλες κακουχίες, φοβερή επιδημία γρίπης αποδεκάτισε τους κατοίκους που είχαν απομείνει. Στη Λιβερά η επιδημία χαρακτηρίστηκε χειρότερη και από τη χολέρα και από την πανώλη, με αποτέλεσμα ακόμα και οι ιερείς, εξαιτίας του πανικού που προκλήθηκε, να παύσουν να συνοδεύουν τους νεκρούς για να τους ενταφιάσουν. Μοιραία οι νεκροί θάπτονταν μέσα στις αυλές των σπιτιών και τα έξι τέκνα μίας προσφύγου ενταφιάστηκαν κάτω από μια καρυδιά χωρίς κανείς ιερέας να παρευρεθεί και να ψάλλει τη νεκρώσιμη ακολουθία.

Αλλά και τα χωριά Δανίαχα, Χαμουρή, Σαχνόν, Σανογιά, Σπέλια, Μουτανός και Κοστορτός περιήλθαν σε δεινή οικονομική κατάσταση. Οι κάτοικοί τους αναγκάστηκαν να πουλήσουν τα εναπομείναντα υπάρχοντά τους σε εξευτελιστικές τιμές για να επιβιώσουν.

Οι κατά εκατοντάδες πρόσφυγες που επέστρεφαν στις εστίες τους, τίποτα άλλο δεν αντίκριζαν παρά μόνο ερείπια, ενώ οι αγροί τους βρίσκονταν σε χέρια γειτόνων, οι οποίοι με τη βία άρπαζαν τις περιουσίες τους και δεν τις επέστρεφαν. Όλα σχεδόν τα ελληνικά χωριά που είχαν ευδοκιμήσει διά της εργασίας τους με πθικό πλούτο, τον οποίο κανείς λαός στην Ανατολή δεν μπορούσε να πλησιάσει, κατάντησαν θλιβερά ερείπια, τόποι ερημικοί, χωρίς καμιά περαιτέρω ελπίδα και προκοπή τόποι απεχθείς, όπου βασιλεύε ο θρήνος, ο όλεθρος και η συμφορά. Και όμως τα χωριά αυτά

ήταν πριν τόποι ευδαιμονίας και ειρήνης και τώρα καταστράφηκαν από τους βάνουσσους και κακούργους Τούρκους. Ήταν πράγματι μια πολύτιμη πολιτιστική αρτηρία, που διόχευε παντού την ελληνική ανδρεία και λεβεντιά. Οι Πόντιοι εκείνοι χωρικοί ήταν οι Ακρίτες του ελληνισμού που κράτησαν σταθερά και αμόλυντα τα κάστρα της ελληνικής μεγαλωσύνης, που καρτερούσαν την πολύχρωμη αυγή της δόξας του ελληνισμού ήταν οι συνεχιστές του μυθικού ηρωικού τους προγόνου Διγενή Ακρίτα.

Τεράστιο ήταν το έργο που επιτελέσθηκε από την Επιτροπή Προσφύγων με Πρόεδρο τον Μητροπολίτη Τραπεζούντας Χρυσάνθο, που συστάθηκε από την πρώτη ημέρα της ρωσικής κατοχής, όταν τα κύματα του πολέμου μετέφεραν στην Τραπεζούντα χιλιάδες εμπερίστατων ανθρώπων. Η Επιτροπή αυτή εργάσθηκε με πραγματική αυταπάνηση αλείφοντας τις πληγές και τα τραύματα του πολυπαθούς έθνους με «οϊόν και έλαιον». Το σωτήριο αυτό έργο βοήθησαν και οι Πόντιοι του εξωτερικού από την Πετρούπολη και το Βλαδιβοστόκ μέχρι τη Μασσαλία της Γαλλίας. Συνάμα και οι φιλότιμοι Τραπεζούντιοι και οι κάτοικοι των περιχώρων δεν έμειναν αδρανείς στο φιλόνηρω αυτο έργο. Εγκάρδια προσέφεραν ό,τι μπορούσε ο καθένας, τρόφιμα, χρήματα, κλινοσκεπάσματα, μαγειρικά σκεύη, στέγη. Η Επιτροπή διαχειρίσθηκε ποσό 340 χιλιάδων ρουβλίων και τρόφιμα αξίας 2 εκατομμυρίων ρουβλίων, που προσφέρθηκαν από τη ρωσική κυβέρνηση. Όλοι όσοι είχαν ανάγκη περιθαλψης ανεξάρτητα από φυλή και θρήσκευμα, Έλληνες, Τούρκοι, Αρμένιοι ενισχύθηκαν χωρίς εξαίρεση. Ιδρύθηκαν από αυτήν συσσίτια, σταθμοί πρώτων βοηθειών και ορφανοτροφεία. Σημαντικά ποσά διατέθηκαν υπέρ των επαρχιών Χαλδίας, Ροδόπολης, Οινόης και Κερασούντας. Από τους 22.446 πρόσφυγες των επαρχιών Τραπεζούντας, Ροδόπολης, Χαλδίας, Νεοκαισαρείας και Κολωνίας 10.563 προέρχονταν από την επαρχία της Ροδόπολης, 7.376 από τη Χαλδία, 2.635 από τις επαρχίες Νεοκαισαρείας και Κολωνίας και 1.822 από την επαρχία Τραπεζούντας.

Η Επιτροπή ενίσχυσε με τρόφιμα και χρηματικά βοηθήματα πολλούς πρόσφυγες και ενδεείς στρατιώτες από την Αμισό, την Πάφρα, το Καραχισάρ, το Ικόνιο, την Προύσα, την Αδριανούπολη, τη Ραιδεστό, την Καλλιόπολη, τα Δαρδανέλλια, τη Σμύρνη

και τη Δαμασκό. Συνέστησε μάλιστα και Ελληνικό Ορφανοτροφείο για την προστασία 130 ορφανών, καθώς επίσης και Αρμενικό για τα ορφανά των Αρμενίων που διασώθηκαν από τη σφαγή. Για το μέγα αυτό έργο όλοι οφείλουμε εθνική ευγνωμοσύνη στους ακάματους και ανιδιοτελείς εργάτες της Επιτροπής, αλλά και σε όσους αυθόρμητα ενίσχυσαν το έργο της, αποδεικνύοντας την ευγένεια της ελληνικής φυλής.

συνεχίζεται...

Επιμέλεια - διασκευή Ιερ. Θ.Π.

Έγραψαν & Είπαν: ● ● ●

"ΔΕΝ ΑΡΚΕΙ Η ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΚΑΛΗ ΕΜΦΑΝΙΣΗ, ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΚΑΙ Ο ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΚΑΛΩΠΙΣΜΟΣ"

Ο ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ (436- 338 π.Χ.), ένας από τους περίφημους εκείνους δέκα Αττικούς ρήτορες της αρχαιότητας, είπε: «Μή τήν ὄψιν μόνον καλλωπίζου, ἀλλὰ καί ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ἴσθι καλός».

Δηλαδή: Δεν πρέπει να ασχολείσαι μόνο με την «όψη», την εξωτερική εμφάνιση, τον καλλωπισμό του σώματος, αλλά να φροντίζεις να 'σαι καλός στις σοβαρές ενασχολήσεις της ζωής: Στη συμπεριφορά σου, στην εργασία σου.

"ΟΙ ΚΟΛΑΚΕΣ ΕΙΝΑΙ ΧΕΙΡΟΤΕΡΟΙ ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΚΟΡΑΚΕΣ ΑΚΟΜΗ"

Ο ΑΝΤΙΣΘΕΝΗΣ ο Αθηναίος (445-336 π.Χ.), ο περίφημος εκείνος φιλόσοφος της αρχαιότητας, ο θεωρούμενος ιδρυτής της Κυνικής Σχολής, είπε: Αίρετώτερον εις κόρακας ἔμπεισιν ἢ εις κόλακας ἵ μέν γάρ ἀποθανόντος τό σώμα, οἱ δέ ζώντος τήν ψυχὴν λυμαίνονται». Δηλαδή: Είναι προτιμότερο να πέσει κανείς μέσα σε κοράκια παρά μέσα σε κόλακες. Γιατί εκείνα τρώνε πτώματα νεκρών, ενώ αυτοί ζωντανών ψυχές.

ΕΠΙΛΟΓΗ ΤΩΝ ΡΗΣΕΩΝ
ΑΠΟ ΤΟΝ ΦΙΛΟΛΟΓΟ
ΑΡΗ Σ. ΖΗΚΟΥΡΙΔΗ

Παρακλητική ή Οκτώηχος

συνέχεια από τη σελίδα 3.

Σου, Χριστέ ο Θεός μας ᾠ γιατί Εσύ, αναμάρτητε, καταδέχτηκες να υπομείνεις σταυρό και θάνατο (σταυρικό θάνατο), για να δωρίσεις (προκειμένου να προσφέρεις ως δώρο) στον κόσμο την Ανάσταση, ως φιλόανθρωπος Θεός.

•Τὸν τῶ Πατρὶ συνάναρχον καὶ συναῖδιον Λόγον, τὸν ἐκ παρθενικῆς νηδύος προελθόντα ἀφράστως καὶ Σταυρὸν καὶ θάνατον δι' ἡμᾶς ἐκουσίως καταδεξάμενον καὶ ἀναστά-

ντα ἐν δόξῃ, ὑμνήσωμεν λέγοντες ᾠ Ζωοδότα Κύριε, δόξα σοι, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

*Αὐτὸν που εἶναι ἐξίσου με τον Πατέρα ἀνάρχος (χωρὶς δηλαδή χρονική αρχή ὑπαρξης) και τον ἐξίσου με τον Πατέρα αἰώνιο Υἱό και Λόγο του Θεοῦ, Αὐτὸν που προήλθε (γεννήθηκε) ἀπὸ την κοιλία (μήτρα) της Παρθένου Μαρίας κατὰ τρόπο ἀνέκφραστο (θαυμαστό) και καταδέχτηκε να υπομείνει με τη θέλησή Του για χάρη μας (για τη σωτηρία μας) Σταυρό και θάνατο

(σταυρικό θάνατο) και ἀναστήθηκε με δόξα, Αὐτὸν ἀς ἀνυμνήσουμε λέγοντας ᾠ Σ' Εσένα, Ζωοδότη Κύριε (που εἶσαι ο χορηγός της ζωῆς, της βιολογικής και της αἰώνιας), σ' Εσένα που εἶσαι ο Σωτήρας των ψυχῶν μας, δοξολογικός ὕμνος ἀρμόζει (ἢ σ'Εσένα δοξολογία ἀναπέμπουμε).

συνεχίζεται...

ἱερ. Θ.Π.

Ο ΙΕΡΟΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΤΟΝΙΖΕΙ:

Σε εκείνους που κρατούν κακία

συνέχεια από τη σελίδα 2.

ρο». Και προσθέτουν πως «πολλοί θεωρούν ότι το κάνω ἀπο ἀδυναμία χαρακτήρος, που σπεύδω πρώτος προς συμφιλίωση και δίνω πρώτος το χέρι στον εχθρό».

Ἄλλα αὐτὰ εἶναι κούφια λόγια! Γιατί ο ἀκοίμητος οφθαλμὸς γνωρίζει τη διάθεσή σου. Γι' αὐτὸ καθόλου να μην λογαριάζεις τι θα πει ο ἕνας και ο ἄλλος, ὅταν πρόκειται να κάνεις αὐτὸ που θέλει ο Κριτής, Αὐτὸς που μια μέρα θα σε δικάσει.

Εάν, καθὼς λες, φροντίζεις, για να μην ἀποθραυνθῆ ἀπὸ την ἐπιείκειά σου ο εχθρός σου, μάθε πως δεν γίνεται χειρότερος με αὐτὸν τον τρόπο, ἀλλὰ μάλλον ὅταν δεν συμφιλιωθεῖς μαζί του. Και ἀν ἀκόμη εἶναι ο ἀθλιότερος ὄλων, ἔστω και ἀν δεν το ὁμολογῆ, σιωπηρὰ πάντως θα παραδεχθῆ την ἀνωτερότητά σου και στο βάθος της συνειδήσεώς του θα σεβαστῆ την καλοσύνη και την πραότητα σου. Εάν ὁμως παρ' ὅλα αὐτὰ κολακεύεται να παραμένει ριζωμένος στην κακία του, θα ἔχει φοβερό τιμωρό τον Θεό. Και για να βεβαιωθεῖτε ὅτι και ἀν ἀκόμη εμεῖς παρακαλέσουμε για τους εχθρούς μας, για ὅσους μας ἀδίκησαν, ο Θεός δεν συγχωρεῖ, ὅταν πρόκειται να γίνουν χειρότεροι ἀπὸ τη δική μας ἀνεξικακία, θα σας πω μια ἱστορία παλιά.

Κάποτε ἐπιτέθηκε με λόγια πικρά ἐναντίον του Μωυσῆ ἡ ἀδελφή του Μαριάμ. Τὶ ἔκανε σ' αὐτὴ την περίπτωση ο Θεός; Ἐπέτρεψε να γεμίσει με λέπρα, ἀν και κατὰ τα ἄλλα ἦταν σεμνή και προσεκτική. Ἐπειτα, ἐνῶ ο Μωυσῆς, ο ἴδιος ο προσβεβλημένος, παρακαλοῦσε να καταπαύσει την ὀργή του Θεοῦ, δεν υποχώρη-

σε ο Θεός. Ἀλλὰ τι εἶπε: «Εἰ ἐμπύων ἐνέπτυσσε ὁ πατήρ αὐτῆς εἰς τὸ πρόσωπον, οὐκ ἂν ἀνετράπη; Μεινάτω ἔξω τῆς παρεμβολῆς ἐπτά ἡμέρας», που σημαίνει: Εάν ἀκόμη εἶχε τον πατέρα της και της ἔλεγε, φύγε ἀπὸ μπροστά μου, δεν θα υπέφερε το μάλωμα αὐτό; Ἀς παραμείνει ἔξω ἀπὸ το στρατόπεδο ἐπτά ἡμέρες. Εσένα μεν ἐπαινώ για τα φιλάδελφα αἰσθήματά σου, την πραότητα και ἐπιείκειά σου. Εγὼ ὁμως γνωρίζω πότε πρέπει να την ἀπαλλάξω ἀπὸ την τιμωρία.

Συ λοιπὸν δεῖξε ὅλη την καλοσύνη και την ἐπιείκεια στον ἀδελφό σου και μην του συγχωρεῖς τα σφάλματα ποθώντας ἔτσι να τον βρει μια τιμωρία πιο βαριά, ἀλλὰ ἀπὸ φιλοστοργία και διάθεση καλή. Να γνωρίζεις δε καλὰ ὅτι ὅσο ο ἄλλος περιφρονεῖ αὐτή σου την στάση που τον βοηθεῖ να διορθωθεῖ, τόσο μεγαλύτερη θα ἐπισύρει ἐπάνω του την τιμωρία.

Ἀς νομίζει ὅτι ἀπὸ φόβο ἔτρεξες πρώτος. Ἐτσι μεγαλύτερος θα εἶναι ο μισθός σου. Γιατί ἐνῶ γνωρίζεις πως θα το ἐξηγήσει, ἀπὸ εὐλάβεια στον Θεό και αὐτὸ και τα πάντα υπομένεις. Εκείνος που συμφιλιώνεται θηρεύοντας τη δόξα μειώνει το κέρδος της θείας ἀμοιβῆς. Ἐνῶ εκείνος που, ἀν και γνωρίζει καλὰ ὅτι πολλοὶ θα τον κουτσομπολέσουν και γελάσουν εἰς βάρος του, παρὰ ταῦτα δεν ἀποφεύγει τη συμφιλίωση, διπλάσιο και τριπλάσιο θα πάρει στεφάνι. Γιατί αὐτός ὁ, τι κάνει το κάνει για τον Θεό.

(Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὴν Κ' ὁμιλία τοῦ μεγάλου Πατρὸς εἰς τοὺς Ἀνδριάντας)
Ἐπιμέλεια Ἀναστασίου Βάκου, Καθηγητοῦ - Θεολόγου

Ἀπόφθεγμα ἀπὸ τον ἐκκλησιαστικό χώρο

Ἀπάντηση σε πείραγμα

Ἄταν ο π. Ἰωὴλ Γιαννακόπουλος ὑπηρετοῦσε στην ἐκπαίδευση, κάποια περίοδο μετατέθηκε ἀπὸ ἕνα γυμνάσιο σε ἄλλο. Λίγες μέρες μετὰ την ἀφίξή του στο νέο γυμνάσιο, ἕνας νεαρός καθηγητῆς ἀποφασίζει να πειράξει τον

«παπά». Λέει λοιπὸν στους ἄλλους συναδέλφους:

- Τώρα που θα μπει ο παπάς στην αἴθουσα των καθηγητῶν, θα σιγοτραγουδήσω ἕνα ελαφρὸ τραγουδάκι, να δούμε τι θα κάνει.

Ο π. Ἰωὴλ, μπαίνει στην αἴθουσα, ἀκούει, ἀλλὰ δεν διαμαρτύρεται. Σιωπά. Ἀφοῦ τελείωσε ο νεαρός, ἀρχίζει αὐτὸς να ψάλλει:

- Πάντα ματαιότης τα ἀνθρώπινα...

Ο νεαρός καθηγητῆς τινάζεται

ἐπάνω και διαμαρτύρεται:

- Πάτερ, τα νεκρώσιμά σας θα ἀκούμε τώρα;

- Ἀγαπητέ μου, ἐσύ προ ολίγου ἔλεγες τα δικά σου τραγούδια και ἐγὼ δεν διαμαρτυρήθηκα. Τώρα που ἐγὼ λέγω τα δικά μου τραγούδια, γιατί διαμαρτύρεσαι ἐσύ;

Ἄναυδος ο νεαρός. Ποτέ πια δεν ξανατόλμησε να πειράξει τον π. Ἰωὴλ.

ἱερ. Θ.Π.

Παρακλητική ή Οκτώηχος

Στο προηγούμενο τεύχος ολοκληρώσαμε την ἀναφορά μας στα ἀναστάσιμα Ἀπολυτίκια και Θεοτοκία και των οκτῶ ἠχων της βυζαντινῆς μουσικῆς. Ἀπὸ το παρὸν τεύχος ἀνοίγουμε ἕνα νέο κεφάλαιο μελέτης των ὕμνων της Ἐκκλησίας μας που θα περιλαμβάνει τα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ του Ἑσπερινοῦ του Σαββάτου και των οκτῶ ἠχων ἀρχίζοντας ἀπὸ τον α' ἠχο.

Τα Στιχηρὰ του α' Ἤχου.

Τόσο τα Στιχηρὰ ὅσο και τα Ἀπόστιχα του Ἑσπερινοῦ του Σαββάτου και των οκτῶ ἠχων ἔχουν καθαρὰ ἀναστάσιμο χαρακτήρα. Σ' αὐτὰ ἐξυμνεῖται το θαυμαστὸ γεγονός της Ἀνάστασης του Χριστοῦ σ' ὅλες του τις πτυχές με τρόπο πανηγυρικό και ἐνθουσιώδη και τονίζονται τα εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα που εἶχε για τον "πεπτωκότα" ἄνθρωπο και την ἀνακαίνιση της φύσης ὅλης. Ὅλα, καθὼς ψάλλονται, δημιουργοῦν στους πιστοὺς αἰσθήματα πνευματικῆς χαρᾶς και ἀγαλλίασης, ψυχικῆς ἀνακούφισης και ἀνάτασης, βαθιᾶς εὐγνωμοσύνης προς τον "ἀναστάντα Κύριον" και σταθερῆς ἐλπίδας για τη σωτηρία τους.

•Τὰς ἔσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς πρόσδεξαι, Ἄγιε Κύριε, καὶ παράσχου ἡμῖν ἄφεσιν ἀμαρτιῶν ᾠ ὅτι μόνος εἶ ὁ δειξας ἐν κόσμῳ τὴν Ἀνάστασιν.

*Τὶς ἐσπερινές μας προσευχές κάμε τες δεκτές, Ἄγιε Κύριε, και δώσ' μας (χορήγησέ μας) ἄφεση ἀμαρτιῶν ᾠ γιατί Εσύ εἶσαι ο μόνος που ἔδειξες (φανέρωσες) στον κόσμο την

Ἀνάστασή Σου (και τη συνακόλουθη και ἀδιαμφισβήτητη ἀνάσταση των ἀνθρώπων).

•Κυκλώσατε, λαοί, Σιών καὶ περιλάβετε αὐτὴν ᾠ δότε δόξαν ἐν αὐτῇ τῶ ἀναστάντι ἐκ νεκρῶν ᾠ ὅτι αὐτὸς ἔστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ λυτρωσάμενος ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν.

*Περικυκλώσατε, λαοὶ (ὄλοι εσεῖς οἱ πιστοί), τη Σιών (ἐννοεῖ τη νέα, την Ἐκκλησία δηλαδή του Χριστοῦ) και ἀγκαλιάσατε την (με πόθο) και προσφέρετε δοξολογία μέσα στον χώρο της σ' Αὐτὸν που ἀναστήθηκε ἀπὸ τους νεκρούς ᾠ γιατί Αὐτὸς εἶναι χωρὶς ἀμφιβολία ο Θεός μας, ο ποῖός μας ἐλευθέρωσε ἀπὸ τις ἀνομίες μας (ἀπὸ τις παραβάσεις του θεοῦ νόμου, ἀπὸ τα παραπτώματά μας).

•Δεῦτε, λαοί, ὑμνήσωμεν καὶ προσκυνήσωμεν Χριστόν, δοξάζοντες αὐτοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν ᾠ ὅτι αὐτὸς ἔστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ τὸν κόσμον λυτρωσάμενος.

*Ἐλάτε, λαοὶ (ὄλοι εσεῖς οἱ πιστοί), να ὑμνήσουμε και να προσκυνήσουμε τον Χριστό, δοξολογώντας την Ἀνάστασή Του ἀπὸ τους νεκρούς (ἀπὸ τον χώρο των νεκρῶν) ᾠ γιατί Αὐτὸς εἶναι ο Θεός μας, ο ποῖός ἐλευθέρωσε τον κόσμο (ὄλους τους ἀνθρώπους) ἀπὸ την πλάνη του εχθροῦ (ἀπὸ τις ἄφεσιν ἀμαρτιῶν ᾠ ὅτι μόνος εἶ ὁ δειξας ἐν κόσμῳ τὴν Ἀνάστασιν).

•Εὐφράνθητε, οὐρανοί, σαλπύσατε τὰ θεμέλια τῆς γῆς, βοήσατε τὰ ὄρη εὐφροσύνην. Ἰδοὺ γὰρ ὁ Ἐμμανουὴλ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν τῶ Σταυρῶ προσήλωσε, καὶ ζῶν ὁ διδοὺς θάνατον ἐνέκρωσε, τὸν Ἀδὰμ ἀναστήσας ὡς φιλόανθρωπος.

*Εὐφροσύνη (χαρὰ) νιώστε εσεῖς οἱ οὐρανοί, σαλπύσατε χαρμόσυνα εσεῖς τα θεμέλια της γῆς, διατρανώσατε εσεῖς τα ψηλά βουνὰ την (προσγενόμενη) εὐφροσύνη. Γιατί, να, τώρα ο Ἐμμανουὴλ (ο Ἰησοῦς Χριστός) τα δικά μας ἀμαρτήματα τὰ κάρφωσε στον Σταυρό (ἐξαλείφοντάς τα μ' αὐτὸ τον τρόπο με τη σταυρική του δηλ. θυσία) και Αὐτὸς που χαρίζει τη ζωή νέκρωσε τον θάνατο, ἀφοῦ (τελικά) ἀνέστησε τον Ἀδὰμ ὡς φιλόανθρωπος Θεός.

•Τὸν σαρκὶ ἐκουσίως σταυρωθέντα δι' ἡμᾶς, παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, ὑμνήσωμεν λέγοντες ᾠ Στήριξον ὀρθοδοξίαν τὴν Ἐκκλησίαν σου, Χριστέ, καὶ εἰρήνευσον τὴν ζῶν ἡμῶν ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

*Αὐτὸν που με τη θέλησή Του ὡς ἄνθρωπος (σωματικά) σταυρώθηκε για μας, υπέμεινε παθήματα και ἐνταφιάστηκε και ἀναστήθηκε ἀπὸ τους νεκρούς, Αὐτὸν ἀς Τον δοξολογήσουμε λέγοντας ᾠ Στήριξε στην ὀρθόδοξη πίστη την Ἐκκλησία Σου, Χριστέ, και εἰρήνευσε τη ζωή μας ὡς ἀγαθός και φιλόανθρωπος Θεός.

•Τῶ ζωοδόχῳ σου Τάφῳ παρεστῶτες οἱ ἀνάξιοι, δοξολογίαν προσφέρομεν τῇ ἀφάτῳ σου εὐσπλαχνία, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν ᾠ ὅτι σταυρὸν κατεδέξω καὶ θάνατον, ἀναμάρτητε, ἵνα τῶ κόσμῳ δωρήσῃ τὴν Ἀνάστασιν, ὡς φιλόανθρωπος.

*Στεκόμαστε νοερά κοντὰ στο ζωοδόχο Σου Τάφο(σ'αὐτὸν δηλαδή που δέχτηκε μέσα του Εσένα που εἶσαι ἡ ζωή) και δοξολογικό ὕμνο προσφέρουμε στην ἀνέκφραστη εὐσπλαχνία

συνέχεια στη σελίδα 4

ΕΡΕΤΡΙΚΑ ΝΕΑ

• Ξεκίνησαν οἱ ἐργασίες κατασκευῆς για τα δύο νέα νηπιαγωγεία στην πόλη μας, και συγκεκριμένα δίπλα στο Λύκειο Ἐρέτριας. Το ἔργο που γίνεται με δαπάνες του Ὄργανισμοῦ Σχολικῶν Κτιρίων ἀφορᾶ ἕνα τριθέσιο νηπιαγωγεῖο και ἕνα διθέσιο. Και τα δύο περιλαμβάνουν ἐκτὸς ἀπὸ τα κτίρια με τις αἰθουσες διδασκαλίας και ὄλους τους βοηθητικούς χώρους για την κάλυψη ὄλων των σύγχρονων ἐκπαιδευτικῶν ἀναγκῶν, ὅπως δειροφυτεύση αὐλείων χώρων και υποδομῆς ἀθλοπαιδιῶν.

• Με ἀφορμὴ την Παγκόσμια Ἡμέρα της Γυναίκας ἡ Κεντρικὴ Ἐνωσὴ Δήμων Ἑλλάδας (ΚΕΔΕ) ὀργάνωσε τιμητικὴ ἐκδήλωση κατὰ την οποία προέβη σε βράβευση της Δήμαρχου Ἐρέτριας κ.Ἀμφιτρίτης Ἀλημπατέ - ὅπως και ἄλλων οκτῶ γυναικῶν ἀιρετῶν της Ἀυτοδιοίκησης- για τη μακρὰ και ἐπιτυχή πορεία της στην Τοπικὴ Ἀυτοδιοίκηση.

• Ἐκατὸν πενήντα μαθητῆς ἀπὸ την Ἰταλία που συμμετείχαν στο "Φεστιβάλ Φιλοσοφίας στη Μεγάλῃ Ἑλλάδα" ἐπισκέφθηκαν την Ἐρέτρια ἀπὸ τις 16 ἔως τις 21 Μαρτίου. Σκοπὸς του προγράμματος ἦταν να ἀκολουθήσουν οἱ μαθητῆς μία φιλοσοφικὴ διαδρομὴ σε μια περιοχὴ-σύμβολο της δυτικῆς φιλοσοφίας στην ἀρχαία Ἐλέα (ἑλληνικὴ ἀποικία στην περιοχή της Καμpanίας). Ἡ Ἐρέτρια ἐπιλέχθηκε ὡς προορισμός σ' αὐτὴν την ἐπιχειρούμενη ἀντίστροφη πολιτισμικὴ διαδρομὴ ὡς πόλη που πρωταγωνίστησε στον Β' Ἑλληνικὸ Ἀποικισμό τον 8ο αἰῶνα π.Χ. στην Κάτω Ἰταλία. Οἱ Ἰταλοὶ μαθητῆς ξεναγήθηκαν στο Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο, στην Οἰκία των Ψηφιδωτῶν και στον χώρο του Ἀρχαίου Θεάτρου. Πριν ἀναχωρήσουν συναντήθηκαν με τους συνομήλικούς τους μαθητῆς του Λυκείου Ἐρέτριας, οἱ ποῖοι τους παρουσίασαν σε φωτεινῆς διαφάνειες την ἱστορικὴ διαδρομὴ της πόλης μας.

•Στις 4 Ἀπριλίου 2015 στην Διεθνή Γιορτὴ ποιητῶν και καλλιτεχνῶν στο Ἀμφιθέατρο ἈΝΤΩΝΗΣ ΤΡΙΤΣΗΣ του πνευματικῶ κέντρου του Δήμου Ἀθηναίων, τιμήθηκε ο συμπολίτης μας Πῶργος Κωνσταντίνου για την προσφορά του στο πνευματικὸ και πολιτιστικὸ ἔργο της Διεθνούς Ἐταιρίας Ἑλλήνων Λογοτεχνῶν και Καλλιτεχνῶν.